

Думка (Тече вода в синє море...) (скорочено)

Тарас Шевченко

Тече вода в синє море. Та не витікає;
Щука козак свою долю,
А долі немає.
Пішов козак світ за очі;
Грає синє море.
Грає серце козацькеє,
А думка говорить:
"Куди ти йдеш, не спитавшись?
На кого покинув
Батька, неньку старенькую,
Молоду дівчину?
На чужині не ті люде, —
Тяжко з ними жити!
Ні з ким буде поплакати.
Ні поговорити".
Сидить козак на тім боці, —
Грає синє море.
Думав, доля зустріється, —
Спіткалося горе.
А журавлі летять собі
Додому ключами.
Плаче козак — шляхи биті
Заросли тернами.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Т. Шевченко часто називав свої вірші "думками". Багато думок у поета, особливо сумних. Він самотній, нерідко закинутий долею далеко від рідної землі. То й добре розуміє почуття козака, що шукає своєї долі по і птах і не знаходить її. Покинув рідних, кохану, а все даремно — чужі люди навкруги, ні з ким поговорити, душу заспокоїти. Та й дуже часто немає вже повороту додому — "шляхи биті заросли тернами". Недаремно кажуть, що "у чужій сторонці навіть не звідти сходить сонце".